

SIJOMARKSMALIÐ

Fyrivarni stjórnflokkanna bluff frá fyrst til síðst

**Sjómarskravið landgrunnur-
in — men ongastaðni minni
enn 16 míl**

Tá ið frættist, at Íslendingarnir hövdu vunnið Bretland í sjómars-
trætuni — ikki við sáttmála, men
við at breta »tolereraða« setan
Íslendinganna av 4-mílamarkinum
— var á hvørjum munni ynski
um, at tingið hevði fylgt javnaðar-
monnum, tí so hövdu vit fingið
somu flytan av sjómarkinum tolerer-
að hjá okkum.

Sostatt finnst í dag ikki ein ein-
asti hugsandi froyingur, sum ikki
gevur javnaðarmonnum rætt í sjó-
marksstöðuni.

Eingin stöða hevur vunnið so
nær við 100 pst.'s sigur sum stöð-
an hjá javnaðarmonnum í sjómars-
málinum.

**Tað er hvørt orð villa, sum
stjórnflokkarnir siga um,
at teir skulu hava tikið fyrir-
varnið yvir fyri breta**

Eingin kann vátta hetta betri
enn tann froyyski javnaðarflokk-
urin.

Hjá stjórnflokkunum hevði ikki

verið talan um nakað fyrivarni,
fyrrenn javnaðarmenn settu fram
teirra stöðu, sum var, at breta
skuldu skriftbinda seg til at veita
froyingum tann sama rættin sum
teir — sáttmálaliga ella eisini bara
við at tolerera — hava givið Ís-
lendingum.

Aftan á, at henda greiða stöðan
var komin fram, bóru stjórnflokkarnir
upp á mál við javnað-
arflokkinn um at ganga ta millum-
leið, at vit yvir fyri donum skulu
siga, at teir skuldu binda seg til —
um nakað hendi við avgerð upp á
ein ella annan hátt breta og Ís-
lendinga millum — at reisa málið
um sjómarkið einaferð aftur yvir
fyri breta.

Til hetta sogdu javnaðarmenn
sjálvandi nei. Tí hetta var týðning-
arlest fyrivarni. Tað vóru ikki
danir, men breta, vit hövdu við
at gera sjómarkinum viðvikjandi.
Danir nýtti ein ikki at binda til
at reisa sjómarsmálið av nýggj-
um. Tað vildu teir uttan at vera
bundnir, tí teir skyldu at gera
tað uttan nakað munnligt ella skriv-
ligt lyfti frammanundan. Og eitt

tilfíkt lyfti týddi einki yvir fyri
bretum, sum við sáttmálanum í
hendi kundu siga — og ætlandi
sum gamalur diplomatiskur revur
vil koma at siga — at hond er,
ið hevur. Bundið er bundið, og
knúturin, ið knýttur er, verður
at vara so leingi, sum semja varð
gjord um, at hann skuldi vara.

Ein dýr rokning

600.000 kr. um árið,
ella tilsamans yvir 8 milliónur

Teir, ið keppa til saltsoluna av
sjálvsroyndum, siga í dag, at vit hava
gildið 600.000 kr. ov nógv fyri
saltið um árið.

Teir sambandsmenn við lögmann-
inum á odda og teir fólkaflokks-
menn, sum á sinni ikki vildu greiða
atkvøðu fyri, at landið tók saltsoluna
ag lat uppafturbyggja saltbingið,
ið var niðurbumbað, hava sambært
hesar konamannaupplýsingar ringa
samvitsku. Teir hava av sonnum
verið landinum dýrir.

Er her ikki talan um samfelags-
ligt brotsverk?

Hvussu hart skulu tilik brotsverk
hartast?

Minsta sektin, tá ið maður
verður dømdur, er, at hann rindar

aftur tað, ið hann annaðhvørt bein-
leiðis hevur tikið ella verið orsök
til, at annar hevur mist.

Og her er talan um stóran pening.
Undir 10 ferðir 600.000 kr. ella
6 milliónur, ið við rentanna rentum
togar upp um 8 milliónur, fer tað
ikk.

Á borðið við hesum peningi, hr.
løgmaður við sambandsfylgi og tit
fólkaflokksmenn, ið ikki vóru fræg-
ari. Studningur til 8 portugisiskar
trolarar.

VALDEMAR LÜTZEN

Telf. 1020 Thorshavn.

Hvørt av sínum

At verða eldri er torførari enn
at doyggja, tí tað at siga frá sær
virði einaferð fyri altíð og full-
komuliga er lættari enn at endur-
nýggja byrðina hvønn dag og
stig fyri stig.

Í dag verður skrivað um, at froyysk
skúlaboru roykja. Tað kundi tí verið á-
hugavert at hugt eftir, hvat norskar kann-
ingar siga:

Talið á roykjarum millum fólkaskúla-
born var ymist í teim ynskis stöðun-
um — mest 61 pst. og minst 33 pst. 8
pst. royktu fyrstu ferð, tá tey vóru 7
ár, 29 pst. í 7-10 árunum, 26 pst. í
11-13 árunum og 15 pst., tá tey vóru
13 ella meira. Av næmingunum í 7.
klassunum royktu 4 pst. av dreingjunum
dagliga, 12 pst. av og á, 39 pst. bert
hendinga ferð og 45 pst. ongatið, með-
an 1 pst. av gentunum royktu dagliga,
3 pst. av og á, 22 pst. hendinga ferð
og 74 pst. ongatið. Í teimum hægri
skúlunum royktu 25 pst. av øllum dreingj-
unum og 29 pst. av øllum gentunum
dagliga.

TAD ER VERUNLEIKI

at undir fólkaflokks sambandinum er
tonsataði í fiskiflotanum munandi
minkað.

at ongatið hevur vega- og havnabygg-
ingin verið fyri sovordnum aturstig-
um sum undir fólkaflokkssamband-
inum.

at lutur teirra gomlu og avlomu hev-

ur verið stórliga skerður undir fólk-
flokkssambandinum.

Svar: 1. 1926 — 2. 9 — 3. Froyar
— 4. 3 — 5. 22. februar.

Á fyrsta fundi í Ognarfelagnum segði
Poul Petersen, at tað var teimum ein
beiskur biti at noyðast at ganga frá
teirra prinsipiellu stöðu í skipabygging-
armálinum — t.v.s. lata landið heldur
enn teir privatu taka sær av endur-
nýggjau skipaflokkum. Hetta sama hev-
ur lögmaður váttat á almennum lög-
tingsfundi.

Einki at ívast í er tað hesum stókk-
konservativu afturhaldsmönnum hart at
viðganga, at einans javnaðarleiðin —
hin sosialistiska — ber fram í hesum
máli. Landið má taka ábyrgðina, soleiðis
sum javnaðarmenn vísu á longu í 1943
í uppskotinum »Arbeiði til øll á sjógv
og landi«.

Nú er bert at vóna, at hesir eiðsvornu
afturhaldsmenn og fleiri við teimum
fullt og heilt vilja ásanna henda — fyri
teir — so beiska verunleika, so landið
av sonnum verður fært fyri at veita
okkara veiðumönnum tey veiðutól, sum
tørvur er á.

Hetta privata iniciativðið orkar ikki hesa
uppgávu. Tað er verunleiki — um ein
beiskur at svolgja hjá hinum biksvarta
afturhaldinum.

5 spurningar

1. Nær varð flogið fyrstu ferð um
Atlantshavið?
2. Hvussu nógvir kirkjur eru í Norð-
oyum?
3. Hvat er størri: Froyar ella Born-
holm?
4. Hvussu mangir eru sakforarnir á
tingi?
5. Nær er fyrsti vársdagur?

(Svar aðrastaðni)

BARNAMATUR

Seinasta gátan: 2 reyðfiskar og 4
seiðir.

Hvat er tað fyri skapningur — í ljós-
um búna, við reyðum ella brúnum hatti,
sum eldur kemur í, bert hann rennur
hovið imóti?

SJOMARKSMALIÐ

„Hvat kann tað nytta landsstýrinum
nú at sprakla í tí høfti, sum tað sjálf
hevur bundið seg til fyri trimum árum
síðan?“

(L. Zachariassen)

„Eg vil biðja tingmenn gera so væl
at fara út at deilast.“

(Johan Poulsen, lögtingsfr.)

at Hákon Djurhuus, sum í 1943 var
til reiðar at lata landið yvirtaka
allan okkara innfluttning, í dag er
dyggasti talsmaðurin imóti Lands-
handlinum.

at síðan 1950 eru 4 milljónir av fólki
flýdd úr Kina. — Av hesum fólki-
um er helmingurin nú búsetandi í
Hongkong.

at amerikunum nýliga hava skotið
eina rakett, ið kom niður aftur við
oyma Ascension nærindis Afrikonsku
stroindin.

at russar nýliga hava upplundað eina
»sovinaskinu«, ið kann stytta um
svønin hjá fólki við 2 tímum.

at í dag doyggja 3 ferðir so nógv
fólk av lungakreft sum fyri 10-15
árum síðan.

at danir nú hava fingið eina rokni-
maskinu, ið m.a. kann gera 150.000
samanleggingar um sekundid.

MILLUM UNGFÓLK

Anna var komin á grannastevnu, men
ansaði ikki hesum beinanvegin. Á ein-
um av teim fremstu bonkunum sat ein
vakur, høgur og bragdligur maður. Anna
eins og fekk hug á honum og setti seg
við ið hansara.

Menn talaðu um útskifting. Maðurin,
Anna sat hjá, hevði orðið fleiri ferðir.
Hann segði seg vera fyri útskifting, um
hinir vóru imóti, og imóti útskifting,
um hinir vóru fyri. Hesum skilti Anna
lítið av. Maðurin mátti vera ein bóndi,
men á ikki serliga bóndaligur út í sín-
um snótuliga ulsterfrakka. Anna skeitti
at fingrunum á honum. Hendanar vóru
so reinar og mjúkar at siggja, og har
var hvorki mold ella tað undir nekrum
nagli.

Menn vóru ójavnir á máli og mangt
var havt á lofti: Hegn, ross, dunnur,
honur — ja, okkur talaði um tulpanar.
Tað hevði Anna aldri høyrð fyrr. Í henn-
ara bygd talaðu menninir um tve-
og-træveturar, kenningarar og um aðrar
ær, men tulpanar hevði hon aldri høyrð
um.

So reistist eisini ein maður við geita-
bukkaskeggi og fór at tosa um lítrikk
og romantikk. Tá mól alt í klingur fyri
Onnu. (Framhald av grannastevnu)

— SKEMT —

— Hvat er hatta fyri ein fiskur, tú
hevur málað?

— Ein makrelur.

— Ha, ha, makrelur. Tú hevur aldri
sæð ein makrel.

— Nei, men heldur tú kanska, at Ra-
fael hevði sæð ein eingei?

— Petur, varð tú spurður um nakað

í skúlanum í dag?

— Jú.

— Kundi tú svara?

— Ja.

— Var tað rætt, tú svaraði?

— Nei.